

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS PINCHAS • MAAMAR 2

ביאור ע"פ את קרבני לחמי

Explication du verset « Mon offrande, Mon pain »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/pinchas/2/

1 ביאור ע"פ את קרבני לחמי

Une explication du verset « Mon offrande, Mon pain ».

2 הנה כתיב לעבדה ולשמרה שהאדם הוא העושה הג"ע [הגן עדן] דהיינו שהוא הממשיך גילוי אלקות מאור א"ס ב"ה להיות ג"ע [גן עדן].

Or, il est écrit: «pour le travailler et le garder»: c'est l'homme qui fait le Gan Eden, c'est-à-dire qu'il fait descendre une révélation de la divinité depuis la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, afin qu'elle devienne le Gan Eden.

והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] פי' ביו"ד צמצום הארה נקודה קטנה שבא"ס ב"ה שאין לו סוף ואין לו קץ ותכלית לית מחשבה תפיסא

Or, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit: «Le monde à venir fut créé avec le youd.» Cela signifie: par le youd, par un tsimtsoum (contraction) du rayonnement, un petit point, de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, qui n'a ni fin, ni limite, ni terme; «aucune pensée ne peut saisir

ביה כלל וא"א להיות שום השגה לשכל נברא להיות תענוג הנשמות אלא שנהנין מזיוו כוי וכמשל בהירות השמש או האבוקה שא"א להסתכל בהם מחמת בהירותם.

Lui» en aucune façon; un intellect créé ne peut absolument rien appréhender [de Lui] qui puisse faire le délice des âmes; elles ne jouissent que de Son rayonnement, etc. Il en va comme de l'éclat du soleil ou d'une torche, qu'on ne peut regarder en raison de leur éclat.

וכן הוא לענין השגה שבאור א"ס ב"ה עצמו לא שייך שום השגה כלל מחמת בהירותו הגדול

Il en va de même pour l'appréhension: aucune appréhension ne s'applique à la Lumière infinie, béni soit-Il, elle-même, en raison de son immense éclat,

כי ישת חשך סתרו רק ע"י צמצום הארה נקודה קטנה (ועמ"ש מזה בד"ה שחורה אני ונאווה אש שחורה ע"ג [על גבי] אש לבנה).

car «Il a fait des ténèbres Sa cachette»; [l'appréhension ne devient possible] que par un tsimtsoum du rayonnement [en] un petit point. (Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par «Je suis noire, mais belle»: le feu noir sur le feu blanc.)

וזהו העוה"ב [העולם הבא] דייקא שהוא גילוי השגה לשכל נברא להתענג ולכן עוה"ב [עולם הבא] נבנה על מדת הדין הקשה כמבואר בספרים שעוה"ב נאמר בו עולם חסד יבנה

Et c'est précisément cela le monde à venir : une révélation de l'appréhension à un intellect créé, afin qu'il puisse se délecter. C'est pourquoi le monde à venir est édifié sur l'attribut rigoureux du jugement, comme l'expliquent les livres : à propos de ce monde, il est dit : « Le monde est édifié par la bonté »,

משא"כ עוה"ב [עולם הבא] הוא מדת הדין. שהרי יסורי עוה"ב נק' יסורים של אהבה וחסד כי יסורים ממרקין.

tandis que le monde à venir relève de l'attribut du jugement. En effet, les souffrances de ce monde sont appelées « souffrances d'amour » et de bonté, car les souffrances purifient [des fautes].

3 ויסורי עוה"ב איבוד ממון ונוקף אצבעו כו' אין ערוך לגבי יסורי גיהנם שהאש א' מששים כו'

Et les souffrances de ce monde — perte d'argent et « se cogner le doigt », etc. — ne sont en rien comparables aux souffrances du Guéhinom, car [notre] feu n'est que le soixantième, etc.

ומה שהיה ראוי לידון בגיהנם בעוה"ב [בעולם הבא] מחשבין כנגדו יסורי עוה"ב הקלים וה"ז [והרי זה] חסד כו' משא"כ בעוה"ב [בעולם הבא] עונשים גיהנם כו'

Et pour ce qu'une personne aurait mérité de subir dans le Guéhinom dans le Monde à venir, les souffrances légères de ce monde sont prises en compte en contrepartie, et c'est là une bonté, etc. ; en revanche, dans le Monde à venir, [il y a] les châtiments du Guéhinom, etc.,

לפי שהוא נבנה על תוקף מדה"ד [מדת הדין] הקשה לשלם לרשע רע כרשעתו וכ"ז [וכל זה] הוא מפני שעוה"ב [שעולם הבא] שהוא גילוי ההשגה ותענוג הנשמות הוא ע"י גבורות וצמצומים [י"ל [יש לומר]

car il est fondé sur toute la rigueur de l'attribut sévère du jugement, pour rendre au méchant le mal selon sa méchanceté. Et tout cela tient au fait que le Monde à venir, qui est la révélation de la compréhension et du plaisir des âmes, advient par les Guevourot (forces de retenue) et les contractions. [On peut dire

כי גם החכמה שהיא בחי' יו"ד שבו נברא העוה"ב [העולם הבא] הרי התהוותה מאור א"ס הוא ע"י גבורות וצמצומים והוא מה שנמשך האור והשפע רק ע"י בחי' שערות כו'.

que même 'Hokhma (sagesse), qui est le niveau du youd par lequel le Monde à venir fut créé, tire son existence de la Lumière infinie (Or Ein Sof) par les Guevourot et les contractions ; et c'est [le fait] que la lumière et le flux ne sont attirés vers le bas que par le niveau des cheveux, etc.,

4 ושרשם מגבורה דע"י [דעתיק יומין] המלובשת במו"ס [במוחא סתימאה] ועמ"ש בפי' שלח ע"פ אני מענין שער בשמאל כו' ועמ"ש בביאור ע"פ ולא אבה ה' אלקיך לשמוע אל בלעם כו'

et leur racine se trouve dans la Guevoura d'Atik Yomin, qui est revêtue dans le Mo'ha Stima'a (le cerveau caché). Voir aussi ce qui est écrit dans la paracha de Chelah, sur le verset « Je suis », au sujet des cheveux du côté gauche, etc. ; et voir ce qui est écrit dans l'explication du verset « Mais Havaya, ton D.ieu, ne voulut pas écouter Bilam », etc.,

שהאתעדל"ת [שהאתערותא דלתתא] לצמצום וגבורה זו הוא ג"כ ע"י שהאדם מצמצם א"ע [את עצמו] בכח"י בטל רצונך וזהו ענין לעבדה כו'.

car l'éveil d'en bas en vue de ce tsimtsoum (contraction) et de cette Guevoura se produit également lorsque l'homme se contracte lui-même, selon le principe : « Annule ta volonté » ; et c'est là le sens de « pour la travailler », etc.,

5 וכמבואר פ"י וענין עובד אלקים בסש"ב [בספר של בינונים] פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] וזהו מה רב טובך אשר צפנת ליראיך צפון הוא בחי' גבורות שע"י נמשך גילוי התענוג בג"ע [בגן עדן] ועי"ן מזה בר"ח [בראשית חכמה] שער האהבה פ"ו ליראיך כו'

comme l'expliquent le sens et la notion de « celui qui sert D.ieu » dans le Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapitre 15. Et c'est [le sens de] « Que ta bonté est grande, que tu as mise en réserve pour ceux qui te craignent » : « mise en réserve » désigne le niveau des Guevourot, par lesquelles se révèle le plaisir dans le Gan Eden. Voir aussi à ce sujet Reishis Chochmah, Chaar HaAhavah, chapitre 6, « pour ceux qui te craignent », etc. ;

כי אם אין יראה אין חכמה יראה גימ' [גימטריא] גבורה איזהו גבור הכובש כו' [וזהו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו זיו השכינה הן הם גבורותיו שהם צמצומים ע"י השתלשלות מעילה לעילה כו']

car « s'il n'y a pas de crainte, il n'y a pas de sagesse ». Yira (crainte) a la même valeur numérique que Guevoura ; « Qui est fort ? Celui qui maîtrise », etc.] Et c'est [le sens de] « faire connaître aux fils de l'homme Ses actes de puissance, et la gloire de la majesté de Son royaume » : le rayonnement de la Chekhina (Présence divine), voilà précisément Ses Guevourot, qui sont des contractions opérées par l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), de cause en cause, etc. :

מלאכים ונשמות אין אי מהם דומה לחבירו מחנה מיכאל באהבה דוקא ומחנה גבריאל ביראה דוקא ואין להם אהבת מיכאל באהבה רק אהבה אחרת באופן אחר.

les anges et les âmes, dont aucun ne ressemble à un autre. Le camp de Mikhaël [sert] précisément par l'amour, et le camp de Gavriel précisément par la crainte ; et ils n'ont pas, dans leur amour, l'amour de Mikhaël, mais un autre amour, d'une autre manière.

6 והגם שכולם מקבלים מאור אי"ס כ"ה כמו כח הנשמה המתפשט באיברים שבנשמה עצמה אין בה התחלקות ואעפ"כ [ואף על פי כן] כח הראיה מקבל העין וכח השמיעה מקבל האזן כו'

Et bien que tous reçoivent de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, [cela est] comme la force de l'âme qui se déploie dans les membres : dans l'âme elle-même, il n'y a aucune division ; néanmoins, l'œil reçoit la faculté de voir et l'oreille reçoit la faculté d'entendre, etc. ;

ואין העין מקבל אלא חלק פרטי שהוא כח הראיה בלבד כו' בלי שום שכל והשגה והשכל וההשגה שורה במוחין לבד ואין שם כח הראיה הגשמיות.

et l'œil ne reçoit qu'une part particulière, à savoir la seule faculté de voir, etc., sans aucun intellect ni compréhension ; l'intellect et la compréhension résident uniquement dans le cerveau, et la faculté physique de voir ne s'y trouve pas.

והאזן מקבל כח השמיעה בלבד כו' וכיוצא בזה בשאר אברים שאין אחד דומה לחבירו כו' [ועמ"ש בפ' שלח בביאור ע"פ והיה לכם לציצית מענין שכליים נבדלים כו'] :

Et l'oreille reçoit uniquement la faculté d'entendre, etc. ; il en va de même des autres membres, dont aucun ne ressemble à un autre, etc. [Et voyez ce qui est écrit dans la paracha de Chela'h, dans l'explication du verset « Et cela sera pour vous des tsitsit », au sujet des intellects séparés, etc.]

7 ב והנה כל ההשתלשלות מעילה לעילה הוא ב' בחינות מקיף ופנימי [מקיף מה שאין נכנס תוך הכלי שאין הכלי מלבישו לפי שאין בו השגה כו'] ומתחלה נמשך המקיף ואח"כ נמשך הפנימי

2. Or, tout l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), de cause en cause, comporte deux niveaux : l'enveloppant (makif) et l'intérieur (pnimi). [L'enveloppant est ce qui ne pénètre pas à l'intérieur du réceptacle, car celui-ci ne le revêt pas, puisqu'il ne peut le saisir, etc.] Et d'abord, l'enveloppant se prolonge vers le bas, puis l'intérieur se prolonge.

כי הפנימי הוא הארה קצת מבחי' המקיף הנמשך שנכנס להיות פנימי ומפנימי [ומפנימיות / ומפנימית]
עליון נעשה מתחלה מקיף לתחתון ואח"כ נמשך קצת הארה ממנו להיות פנימי וכך הוא בכל סדר
ההשתלשלות מאימא לז"א ומז"א כו'

Car l'intérieur est un léger rayonnement du niveau de l'enveloppant qui se prolonge et pénètre pour devenir intérieur. Et de la dimension intérieure (pnimiyout) du niveau supérieur se forme d'abord une lumière enveloppante pour le niveau inférieur ; ensuite, un léger rayonnement en émane et devient intérieur. Il en va ainsi dans tout l'ordre de l'enchaînement descendant : d'Imma à Zeir Anpin (les attributs émotionnels), puis de Zeir Anpin, etc.,

כי הכל הוא בחי' מקיף ופנימי כו' וכמשל הדבור מן המחשבה שלא כל מחשבתו יוכל להכניס בדבור
רק אפס קצהו בלבד

Car tout relève du mode enveloppant et intérieur, etc. C'est comme l'analogie de la parole issue de la pensée : on ne peut faire passer en paroles toute sa pensée, mais seulement son extrême limite.

וכן מן השכל למדות כמ"כ [כמו כן] מהתבוננות בתפלה שא"א להיות התפעלות הלב כ"כ [כל כך] בכל
כח השגתו והתבוננותו רק שמתקצר כח ההבנה וההשגה כו'

Il en va de même de l'intellect aux attributs émotionnels (midot), ainsi que de la contemplation dans la prière : le cœur ne peut être ému dans toute la mesure de la puissance de sa compréhension et de sa contemplation ; la puissance de compréhension et de saisie se trouve plutôt réduite, etc.

והוא בחי' עגולים ויושר שמתחלה נמשך עגולים ואח"כ פרצוף יושר שהוא בחי' האדם כח הראיה בעין
כו'

C'est le niveau des iggoulim (cercles) et du yosher (configuration droite) : d'abord les cercles se prolongent vers le bas, puis vient la configuration du yosher, qui est le niveau de « l'homme » : le pouvoir de la vue dans l'œil, etc.,

ורמ"ח אברים שונים ובזה יש עיבור יניקה מוחין קטנות וגדלות. משא"כ בעיגולים הוא בהשוואה לכל
צד כו'.

et deux cent quarante-huit membres distincts ; c'est en cela qu'il y a les étapes de l'ibbour (gestation), de la yenika (allaitement) et des mo'hin (intellect), dans les états de katnout (petitesse) et de gadlout (grandeur). En revanche, dans les cercles, tout est égal de tous côtés, etc.

8 ובכלליות ההשפעה וההמשכה מריש כל דרגין נקי בשם מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] שבח"י מ"ה [שם מ"ה]
הוא מקיף לגבי ב"ן [שם ב"ן] הגם שגם שם מ"ה [שם מ"ה] הוא פנימי

Et l'influx et l'effusion qui descendent, dans leur expression générale, depuis la tête de tous les degrés sont désignés par les Noms Mah (45) et Ban (52). Le niveau de Mah entoure celui de Ban, bien que le Nom Mah soit lui aussi intérieur [en lui-même] ;

אך לגבי ב"ן [שם ב"ן] הוא המקיף ששרש מ"ה [שם מ"ה] הוא ממצחא דא"ק [דאדם קדמון] ומצח הוא הנקי
תמיד בח"י רצון וכמ"ש והיה על מצחו לרצון כו'

mais, par rapport à Ban, il est la lumière environnante, car la racine de Mah se trouve dans le Mitz'ha (front) d'Adam Kadmon, et le front désigne toujours le niveau de la volonté, comme il est écrit : « Il sera sur son front, pour obtenir faveur (leratzon) », etc.

ונקי בזהר רעוא דכל רעוין כו' [עמ"ש בביאור ע"פ ועשית ציץ בסופו ובד"ה למנצח על השמינית].

Et dans le Zohar, il est appelé « la volonté de toutes les volontés », etc. [Voir ce qui est écrit dans l'explication sur le verset « Tu feras un tsits », à la fin, et dans le discours commençant par « Au chef des chantres, sur la huitième ».

ובביאור ע"פ מי מנה עפר יעקב. ועמ"ש במ"א ע"פ מאמר הזהר בפ' נשא (דקכ"ח ע"ב)

Et dans l'explication sur le verset « Qui a compté la poussière de Yaakov ». Et voir ce qui est écrit ailleurs au sujet du passage du Zohar dans la paracha Nasso (128b)

בענין כחמר טב דשקיט ושכיך על דורדייה מענין מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] שבמו"ס [שבמוחא סתימאה]
ועמ"ש בביאור ע"פ משה ידבר מענין שם מ"ה [שם מ"ה] ובד"ה ענין האבות הן הן המרכבה.

au sujet de « comme un bon vin qui repose et se dépose sur ses lies », à propos de Mah et Ban dans le Mo'ha Setima'a (le cerveau caché). Et voir ce qui est écrit dans l'explication sur le verset « Moché parlait », au sujet du Nom Mah, ainsi que dans le discours commençant par « Le sens de "Les Patriarches sont eux-mêmes le char" ».

ובביאור ע"פ יונתי בענין מלגאו איהו שם מ"ה [שם מ"ה]. ובביאור ע"פ והניף הכהן אותם על לחם
הביכורים:]

Et dans l'explication sur le verset « Ma colombe », au sujet de « à l'intérieur, c'est le Nom Mah ». Et dans l'explication sur le verset « Le kohen les balancera avec le pain des prémices ».]

9 והנה שם ב"ן [שם ב"ן] הוא בחי' נוקבא שמור לנוקי' [לנוקבא] וזכור לדכורא כי מלי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] קרינן לה בחי' מלי' ב"ן [שם ב"ן]

Or, le Nom Ban est le niveau de Noukva (le féminin) : « Chamor (Garde) » pour la Noukva et « Zakhor (Souviens-toi) » pour le masculin ; car « Mal'hout, la Torah orale, nous l'appelons "elle" » : c'est le niveau de Mal'hout, Ban.

אמנם מ"ה [שם מ"ה] הוא בחי' תשב"כ [תורה שבכתב] בחכמה אתברירו והבירור הוא לעשות ג"ע [גן עדן] דהיינו להמשיך אור א"ס ב"ה שבבחי' מקיף להיות פנימי

Mah, en revanche, est le niveau de la Torah écrite. « C'est par 'Hokhma (sagesse) qu'ils sont raffinés » ; et le raffinement consiste à créer le Gan Eden, c'est-à-dire à faire descendre la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, qui est du niveau enveloppant, afin qu'elle devienne intérieure.

(ועמ"ש בד"ה ויקח קרח מענין בחי' חכמה שבה שורה אור א"ס ומ"ש בד"ה ואהבת את וחכמה היא כח מ"ה [מה]) ועיקר ההמשכה להיות בחי' ביטול

(Voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « Korah prit », au sujet du niveau de 'Hokhma, en lequel repose la Lumière infinie ; et ce qui est écrit dans le discours commençant par « Et tu aimeras » : 'Hokhma est ko'a'h Mah, « la force de Mah ».) Et l'essentiel de cette attraction vers le bas est qu'il y ait l'annulation de soi (bitoul),

כי אין אור א"ס שורה אלא במי שבטל דייקא ומ"ה [ומה] הוא בחי' ביטול גמור ונחנו מ"ה [מה] כו' car la Lumière infinie ne repose que sur celui qui est précisément annulé ; et Mah est le niveau de l'annulation de soi complète : « Et que sommes-nous (mah) ? », etc.

ומתחלה נברר להיות עולם האצילות שמה שאינו בטל שם אינו שורה גילוי אור א"ס ומ"מ נדחה לעולם הבריאה שבערך עולם הבריאה נחשב בחי' ביטול שמלאכים ונשמות

Et d'abord, le raffinement eut lieu afin de constituer le Monde d'Atsilout (Émanation) ; car la révélation de la Lumière infinie ne repose pas sur ce qui n'y est pas annulé. Néanmoins, cela est repoussé vers le Monde de Béria (Création), car, par rapport au Monde de Béria, cela est considéré comme le niveau de l'annulation de soi, puisque les anges et les âmes,

בחי' נבראים הם בטלים הגם שבערך עולם האצילות אין זה ביטול גמור להיות גילוי רב כבעולם האצילות ואח"כ נדחה לעולם היצירה עד שתכלית הבירור הוא במדריגות תחתונות דבעשייה.

qui sont des créatures, sont annulés, bien que, par rapport au Monde d'Atsilout, il ne s'agisse pas d'une annulation de soi complète permettant une grande révélation comme dans le Monde d'Atsilout. Ensuite, cela est repoussé vers le Monde de Yetsira (Formation), jusqu'à ce que le raffinement atteigne son terme ultime dans les niveaux les plus bas d'[Assiya (Action)].

10 והוא ענין כרע במודים כריעה בעלמא להיות כפוף בבחי' הודאה כו' וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה]

מאן דלא כרע במודים

Et telle est la signification de l'inclination lors de Modim : une simple inclination, pour se courber dans une attitude de soumission reconnaissante, etc. Nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : «Celui qui ne s'incline pas lors de Modim

נעשה נחש שנדחה להיות נחש דקליפה לגמרי שאין שם עוד שום בירור טוב ובוהר (שלה קס"ד א') ובסבא דמשפטים (דף ק' ע"א) שלא יקום בתחיה"מ [בתחיית המתים].

devient un serpent» : il est repoussé et devient entièrement un serpent de kelipa (l'écorce), où il ne reste plus rien de bon à raffiner. Et dans le Zohar (Shelach, 164a) ainsi que dans le Sava de Mishpatim (page 100a), il est dit qu'il ne se relèvera pas lors de la Résurrection des morts.

והנה לכן בעוה"ב [בעולם הבא] א"א לשנות את טעמו ממה שנמשך בעוה"ז כי עוה"ב [עולם הבא] הוא עולם שלאחר הבירור

Or, c'est pourquoi, dans le Monde futur, il est impossible de changer le goût que l'on a acquis par ce qui a été attiré dans ce monde, car le Monde futur est un monde qui vient après le raffinement :

דהיינו שכבר נמשך אחר הבירור משם מ"ה [שם מ"ה] המקיף להיות פנימי וגילוי השגה ותענוג לשכל נברא הרי כבר נתברר הטוב ומובדל מן הרע שהרע נדחה לגמרי ומובדל בעצמו להיות מלאכי חבלה ומזיקים כו'

c'est-à-dire qu'après le raffinement, [la lumière] du Nom Mah, qui enveloppe, a déjà été attirée afin de devenir intérieure, révélation de la compréhension et du plaisir pour un intellect créé. Le bien a donc déjà été raffiné et séparé du mal, car le mal a été entièrement repoussé et séparé à part, pour devenir des anges destructeurs et des esprits nuisibles, etc.

מה שאין כן עולם הזה שהוא עולם הבירור שמאיר שם מ"ה [שם מ"ה] המברר בתומ"צ [בתורה ומצות] הרי יכול לשנות א"ע [את עצמו] ולהפך מרע לטוב [ועמ"ש ע"פ ועתה יגדל נא כו']

En revanche, ce monde est le monde du raffinement: le Nom Mah y brille et raffine par la Torah et les mitsvot. Ici, on peut donc se changer soi-même et se détourner du mal pour faire le bien. [Voyez aussi ce qui est écrit sur le verset: «Et maintenant, je prie, que la puissance [...] soit grande», etc.]

והמשכה זו להיות כח זה של בירור שם מ"ה [שם מ"ה] לברר שם ב"ן [שם ב"ן] נמשך מבחי רצון העליון רעוא דכל רעוין וע"ז אמרו אין טעם לרצון כו' שהוא למעלה מהשגה כו'.

Et cette attraction, afin que cette puissance de raffinement du Nom Mah puisse raffiner le Nom Ban, provient du niveau de la Volonté suprême, «la volonté de toutes les volontés». C'est à ce propos qu'ils ont dit: «La volonté n'a pas de raison», etc., car elle est au-dessus de toute compréhension, etc.

11 וזהו נחת רוח שאמרתי ונעשה רצוני שנעשה ונמשך רצון העליון שאין טעם והשגה בו [ואפשר שנקרא

נחת רוח

Et c'est là [le sens de] «une satisfaction d'esprit (na'hat roua'h), car J'ai parlé et Ma volonté s'est accomplie»: la Volonté suprême, qui ne comporte ni raison ni compréhension, s'accomplit et est attirée ici-bas. [Et il se peut qu'on l'appelle na'hat roua'h

כי רוח היינו בחי אור יו"ד שהוא מקור אותיות התורה כמ"ש במ"א בביאור דמזוזה מימין כו'

car roua'h (esprit) désigne aussi le niveau d'avir (air), c'est-à-dire or (lumière) auquel s'ajoute un youd, qui est la source des lettres de la Torah, comme cela est expliqué ailleurs, dans le commentaire sur «La mezouza à droite», etc.

ועיין בזהר תרומה (דקע"ח סע"ב [סוף עמוד ב]) ובאדרא דנשא דק"ל ע"ב] וזהו בחינת תורה שבכתב שהוא למעלה מהשגה שעיקרה אינה

Et voyez le Zohar, Terouma (fin de 178b), et l'Idra de Nasso, 130b.] Et c'est là le niveau de la Torah écrite, qui est au-dessus de la compréhension, car son essence n'est rien

אלא האותיות כדמותן וכצלמן משא"כ ההלכות על בוריין א"א להשיג מתורה שבכתב כגון וקשרתם לאות כו'

d'autre que les lettres, telles qu'elles sont dans leur forme et leur image ; tandis que les lois dans leurs détails précis ne peuvent être saisies à partir de la Torah écrite. Par exemple : « Et tu les attacheras comme un signe », etc. :

איני יודע מהו עד שבאו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] ופירשו ד' פרשיות ט"ט בכתפי כו' וד' בתים תפרן ואלכסונן וכן סוכה גבוה כ' [כתב] אמה כו'

je ne sais pas ce que cela signifie, jusqu'à ce que nos Sages, de mémoire bénie, soient venus l'expliquer : quatre passages, «tat en Katfi», etc. ; quatre compartiments, leurs coutures et leur diagonale ; de même, une soukka haute de vingt coudées, etc.

שהוא ענין השגות הרצון שזהו כלי קיבול לרצון שבשיעור דוקא ששיערו חכמים להגביל כל מצוה ומצוה כדת מה לעשות אזי שורה ומתגלה רצון עלי ון ובאם לאו אינו שורה כו' :

Il s'agit des saisies de la volonté, car elles constituent un réceptacle pour la volonté : c'est précisé dans la mesure fixée par les Sages, qui ont défini chaque mitsva selon la règle, «ce qu'il faut faire», que la Volonté suprême réside et se révèle ; sinon, elle n'y réside pas, etc.

12 ג והנה אין לך טפה יורדת מלמעלה שאין טפיים עולים כנגדה כו' הם חו"ג [חסד וגבורה] והנה ה"ג [חמש גבורות] הם ה"פ אש בחי' אשה אש ה' שצ"ל בחי' אש מלמטה למעלה

3. Or, «il n'est pas une goutte qui descende d'en haut sans que deux gouttes montent à sa rencontre», etc. : il s'agit de 'Hessed (bonté) et de Guevoura (retenue). Et les cinq Guevourot sont cinq fois «feu» (ech) : le niveau de «femme» (icha), ech [et] hé ; car il faut le niveau du feu qui s'élève d'en bas vers le haut,

כי רוח אייתי רוח כו' שמאלו תחת לראשי שפני שור שמהשמאל הוא המגביה כנס"י [כנסת ישראל] מקור נשמת ישראל ומנשאה תחת לראשי ע"י בחי' גבורות

car «l'esprit appelle l'esprit», etc. «Sa main gauche est sous ma tête» : car la face du bœuf, qui est «à gauche», est ce qui élève la Communauté d'Israël (Knesset Israël), source de l'âme d'Israël, et la fait monter «sous ma tête», par le niveau des Guevourot,

בחי שמאל התלהבות הנפש ומזה בא לידי ביטול שהוא למעלה מהתלהבות כי אחרי האש קול דממה דקה כו'.

le niveau de la gauche, l'ardeur enflammée de l'âme; et de là, on parvient à l'annulation de soi (bitoul), qui est au-dessus de l'ardeur, car «après le feu, une voix ténue et silencieuse», etc.

13 ומ"ש לא באש ה' תירץ בת"ז [בתיקוני זוהר] אית אש ואית רעש ואית רעש כו'

Et quant à ce qui est écrit: «Havaya n'était pas dans le feu», le Tikkunei Zohar répond: «Il y a un feu et un feu; il y a un tremblement et un tremblement», etc.

ומכל מקום אפילו מה שהוא באש ה' מ"מ קול דממה דקה יותר נעלה כו' [כי אש היינו בעולם הבריאה ששם השרפים וקול דממה דקה מבחי אצי'.

Et quoi qu'il en soit, même [comparé au feu] dans lequel se trouve Havaya, la voix ténue et subtile est néanmoins plus élevée, etc. [Car le feu relève du Monde de Béria (Création), où se trouvent les Séraphim, tandis que la voix ténue et subtile relève du niveau d'Atsilout (Émanation).

14 והנה באצי' ג"כ יש אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] וזהו אית אש ואית אש בריאה שבאצי' כו' וגם שם קול

דממה דקה נעלה יותר שהוא בחי אצי' שבאצי' כו'.

Or, dans Atsilout aussi, il y a Atsilout, Béria, Yetsira et Assiya; c'est là le sens de «il y a un feu et il y a un feu»: Béria au sein d'Atsilout, etc. Là aussi, la voix ténue et subtile est plus élevée, car elle est le niveau d'Atsilout au sein d'Atsilout, etc.]

אך צ"ל אש תחלה שהיא העלאה ממטה למעלה ואחר כך נמשך בחי ביטול וכענין הכהנים הלויים וזהו לחמי לאשי.

Mais il faut d'abord le feu, qui est une élévation du bas vers le haut; ensuite seulement le niveau de l'annulation de soi (bitoul) est attiré vers le bas, comme dans le cas des «Cohanim, les Lévites». Et c'est [le sens de] «Mon pain pour Mes offrandes de feu (le'ichai)».

לחמי ישראל מפרנסין כו' כמו שהמאכל משיב את הנפש להתפשט בגוף. לאשי שעל ידי אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] אש ה' נעשה למעלה אש יוד להיות יורד אש שלמעלה כו'

«Mon pain»: «Israël procure la subsistance», etc. De même que la nourriture rend des forces à l'âme, afin qu'elle se répande dans le corps. «Pour Mes offrandes de feu (le'ichai)»: car, par l'éveil d'en bas, le feu du hé, le feu du youd est suscité en haut, de sorte que le feu d'en haut descend, etc.

והיינו את קרבני א"ת צירופי אותיות שמא' עד תי"ו קרבני נעשו קרובים אצלי ממש להיות שורה בהם גילוי אלקות ואור א"ס ממש ע"י

Et c'est là «et korbani (Mon offrande)»: alef-tav, les combinaisons des lettres de alef à tav; «korbani»: elles deviennent véritablement proches (kerovim) de Moi, si bien que la révélation de la divinité et la Lumière infinie elle-même (Or Ein Sof) reposent en elles, par

לחמי לאשי שמאש ה' נעשה אש יוד שם מ"ה [שם מ"ה] נמשך ממש לתוכו והוא בבחי' מלי' דאצי' שם ב"ן [שם ב"ן] כי כל ישראל בני כו'.

«Mon pain pour Mes offrandes de feu»: du feu du hé est formé le feu du youd; le Nom Mah est effectivement attiré en lui. Et cela correspond au niveau de Mal'hout (souveraineté) d'Atsilout, le Nom Ban, car «tout Israël est constitué des enfants de [rois]», etc.

ריח ניחוחי מלמטה למעלה מעורר מוחין דאבא שבגלות הוא בחינת שינה והסתלקות וריח הוא המעורר כו'

«Mon agréable parfum (réa'h ni'ho'hi)»: du bas vers le haut, il éveille les mo'hin d'Abba ('Hokhma), qui, en exil, sont au niveau du sommeil et du retrait; c'est le parfum qui éveille, etc.

ניחוחי הוא לשון הורדה ולשון מנוחה המשכת הביטול כו'. היינו בחי' קול דממה דקה שהוא למעלה אפילו מבחי' אש יו"ד כו'.

Ni'ho'hi est un terme désignant à la fois l'abaissement et le repos: l'attraction vers le bas du bitoul, etc. C'est-à-dire le niveau de la voix ténue et subtile, qui est supérieur même au niveau du feu du youd, etc.

תשמרו שמור זו משנה שיהיה בחינת כלי לגילוי אור א"ס בבחי' אשי וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם

לברכה] כל העוסק בתורה הקב"ה שונה כנגדו ודברי אשר שמתו בפ"ך ממש שזהו את קרבני

«Vous veillerez (tichmerou)»: «“Veiller” désigne la Michna», afin qu'il y ait un réceptacle pour la révélation de la Lumière infinie au niveau de ichai. Comme l'ont dit nos Sages de mémoire bénie: «Quiconque s'occupe de Torah, le Saint béni soit-Il étudie face à lui»; et «Mes paroles que J'ai mises dans ta bouche», au sens littéral; et c'est là «et korbani»,

כי הרי האבות היו חג"ת [חסד גבורה תפארת] הן הן המרכבה ומשה בחי' ביטול ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו' בחי' הרוכב כו'.

Car les Patriarches étaient 'Hessed (bonté), Guevoura (retenue) et Tiferet (beauté) : « ils sont eux-mêmes le char » ; et Moché est le niveau de l'annulation de soi (bitoul) : « et au-dessus de la ressemblance du trône, une ressemblance ayant l'apparence d'un homme », etc., le niveau du Cavalier, etc.

15 וכ"ז [וכל זה] הוא מבחי' משה בחי' ביטול דמות כמראה אדם בחי' רוכב שהוא יסוד אבא ונחנו מ"ה [מה] כו'

Et tout cela relève du niveau de Moché, du niveau de l'annulation de soi (bitoul), « une ressemblance ayant l'apparence d'un homme », du niveau du Cavalier, qui est le Yessod (fondement) d'Abba : « Et que sommes-nous (mah) ? », etc.

ואיך יגיע האדם לבחי' ביטול הוא על ידי צו את בני ישראל שבחי' משה ישפיל עצמו ויומשך

Et comment l'homme peut-il atteindre le niveau de l'annulation de soi ? Par « Ordonne (tsav) aux enfants d'Israël » : le niveau de Moché doit s'abaisser et se prolonger

למטה שיהיה בצוותא וחיבור וע"ז ואמרת אליהם אמירה בחי' אבא שיהיה ודברי אשר שמת' בפ"ך להקריב לי במועדו מועד לי [לשון] ונועדתי אשר לא יעדה כו'

vers le bas, afin qu'il y ait ensemble (tsavta) et union. Et par cela, « tu leur diras (ve'amarta) » : l'amira (parole) est le niveau d'Abba, afin que « Mes paroles que J'ai mises dans ta bouche » s'accomplissent. « Pour Me l'offrir en son temps fixé (bemo'ado) » : mo'ed est une expression de « Je me rencontrerai (ve'no'adti) » et de « qui ne l'a pas désignée (ye'adah) », etc.

יעוד ומועד ונועד הכל לי [לשון] יעוד ויחוד וחיבור שכל המשכות הם מבחי' שבת קדש הוא לכם בחינת אבא

Ye'oud, mo'ed et no'ad expriment tous la désignation (ye'oud), l'union et la connexion. Car tous les prolongements proviennent du niveau du Chabbat, « il est saint pour vous », le niveau d'Abba ('Hokhma) ;

אך הוא ע"י יו"ט [יום טוב] מקרא קדש בחי' אימא אלא שגם שם הוא התלבשות אבא באימא כו'

mais cela se fait par Yom Tov, « une convocation sainte », le niveau d'Imma (Bina), sauf que là aussi Abba s'enveloppe en Imma, etc.

פסח מלמטה למעלה הוא בחי' אברהם תפלת שחרית תחלה עולם העשיה עדכרוך שאמר פסוקי דזמרה הוא עולם היצירה.

Pessa'h, de bas en haut, est le niveau d'Avraham, la prière du matin : d'abord le Monde d'Assiya (Action), jusqu'à Baruch She'amar ; les Pesouké de Zimra sont le Monde de Yetsira (Formation) ;

16 ויוצר אור בריאה ותפלה הוא ביטול והמשכה מלמעלה למטה מה שאין כן מנחה לשון מנוחה שאין שם

et Yotser Or relève de Béria (Création), tandis que la prière de la Amida est annulation de soi (bitoul) et effusion d'en haut vers le bas. Min'ha, en revanche, expression de repos (menou'ha), où il n'y a

אלא תפלת י"ח בלבד וערבית יש בו ג"כ ק"ש [קריאת שמע] ותפלה אלא שאין מאריכין לפי שיעקב כלול משניהם וגם תפלת שחרית כלולה עקידת יצחק באברהם כו'.

que la prière des Dix-Huit Bénédiction ; et Maariv comporte également le Chema et la Amida, mais on ne les prolonge pas, car Yaakov inclut les deux. La prière du matin aussi est inclusive : la ligature de Yits'hak est incluse dans Avraham, etc.

וגם מועד לי' [לשון] וככלה תעדה כליה שהוא לשון עדי וקישוט בחי' כתר כו' ועמ"ש בד"ה אלה פקודי בענין משכן העדות.

Et mo'ed est aussi une expression de «et comme une épouse se pare (ta'deh) de ses ornements», terme désignant les bijoux et la parure, le niveau de Kéter (la Couronne), etc. Voir également ce qui est écrit dans le discours qui commence par «Voici les comptes», à propos du «Tabernacle du Témoignage (ha'eidout)».

ועיין מענין את קרבני בזח"א [בזהר חלק א] ויצא (דף קס"ד ע"ב) ובמ"א נז' [נזכר] בזהר נצח והוד עלייהו אתמר את קרבני כו'

Voir aussi, à propos de «es korbanî», le Zohar, première partie, Vayetse (page 164b) ; et ailleurs, le Zohar mentionne : «Netsa'h (victoire) et Hod (splendeur) : c'est à leur sujet qu'il est dit : "Mon of-frande"», etc.

וע"ש בביאור ע"פ צאינה וראינה בסופו דנו"ה [דנצח והוד] הם בחי' אותיות התורה כו' ומענין ריח ניהוחי בפ' פקודי (דרל"ט סע"א [סוף עמוד א]).

Voir également, dans l'explication sur le verset «Sortez et voyez», à la fin, que Netsa'h et Hod sont le niveau des lettres de la Torah, etc. Et à propos de «mon parfum agréable», dans la paracha Pekoudei (fin de 239a).

ומענין להקריב לי בפי שמות (ד"כ ע"ב) ומענין במועדו בפי לך לך (דפ"ט ע"ב). וע"ש דפ"ח א' ובפי שמות דכ"א ובפי פנחס דרכ"ד א' דרכ"ו ע"א דר"מ ע"א).

Et à propos de «pour Me l'offrir», dans la paracha Chemot (page 20b) ; et à propos de «au temps fixé», dans la paracha Le'h Le'ha (page 89b ; voir là-bas également, page 88a, ainsi que dans la paracha Chemot, page 21, et dans la paracha Pin'has, page 224a, page 226a et page 240a).

ועיין במדרש ויקרא רבה פ' ב' ובמדרש שוחר טוב פ"ט מענין תשמרו להקריב לי כו' ועיין מה שכתוב מענין זה על פי וארשתך לי כו'.

Voir également le Midrach Vayikra Rabbah, section 2, et le Midrach Cho'her Tov, chapitre 19, à propos de «vous veillerez à Me l'offrir», etc. Voir aussi ce qui est écrit sur ce sujet à propos du verset «Je te fiancerai à Moi», etc.

ועיין זהר חלק א' פרשה ויחי (דרמ"ה סע"ב [סוף עמוד ב]) ומה שכתוב מזה בביאור על פי יונתי ובפסוק שיר השירים כו'.

Voir également le Zohar, première partie, paracha Vaye'hi (fin de 245b), ainsi que ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication sur le verset «Ma colombe» et sur le verset «Chir Hachirim», etc.

17 קיצור מפ"י הפסוק צו את בניי [בני ישראל]. צו לשון צוותא שיהיה נמשך בחינת משה להיות בצוותא חדא עם בניי [בני ישראל] (ועמ"ש סד"ה ואתה תצוה)

Résumé de l'explication du verset «Ordonne aux enfants d'Israël»: tsav («ordonner») exprime l'idée de tsavta («unité»), afin que le niveau de Moché soit attiré vers le bas et se trouve uni aux enfants d'Israël. (Voir aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «Et toi, ordonne».)

ועי"ז ואמרת אליהם שע"י יומשך להם כח הדבור להיות יחוד וביטול דבור האדם בדבר ה' (ועמ"ש בד"ה ראשי המטות גבי לאמר זה הדבר ומ"ש סד"ה משה ידבר)

Et par cela, «tu leur diras»: c'est ainsi que la force de la parole leur sera attirée, afin que la parole de l'homme s'unisse à la parole de D.ieu et s'annule en elle. (Voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Les chefs des tribus», à propos de «en disant: Voici la chose», ainsi qu'à la fin du discours commençant par «Moché parlait».)

וזהו את קרבני את הן בחינת אותיות מא' עד תיו הן הן קרבני קרובים אלי ומקרבין אותי וכמ"ש ודברי אשר שמתתי בפ"ך הקב"ה קורא ושונה כנגדו

Et c'est cela, «mon offrande»: et, ce sont les lettres, de alef à tav; elles sont elles-mêmes «mon offrande», proches de Moi et me rapprochant, comme il est écrit: «Et Mes paroles, que J'ai placées dans ta bouche»; le Saint béni soit-Il lit et étudie en face de lui.

(עמ"ש סד"ה ואתה תצוה הנ"ל גבי מאת בני" [בני ישראל] ועמ"ש בד"ה ואתחנן גבי בעת ההיא ובד"ה וידעת היום גבי ואהבת את). ועי"ז יהי [יהיה] ג"כ לחמי לאשי.

(Voir ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «Et toi, ordonne», cité plus haut, à propos de «des enfants d'Israël»; voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Et j'ai imploré», à propos de «en ce temps-là», et dans le discours commençant par «Et tu sauras aujourd'hui», à propos de «Et tu aimeras»). Et par cela, il y aura également «Mon pain pour Mes offrandes consumées par le feu».

אשי אש יו"ד שהוא בחי' אש שיוורד מלמעלה מבחי' סוכ"ע להעלות יסוד האש שבנפשו הבהמית בחינת אשה אש ה'

Mes offrandes consumées par le feu: le feu du youd, c'est-à-dire le niveau du feu qui descend d'en haut, du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), afin d'élever l'élément du feu dans son âme animale, le niveau de icha, le feu du hé.

(ועמ"ש בד"ה והיה לכם לציצית וסד"ה כי תצא גבי ונתנו ה' ועי"ש בד"ה ע"כ יאמרו המושלים בענין שלהבת י"ה ומי"ש בד"ה אתם נצבים בענין כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא ומי"ש סד"ה כי ביום הזה יכפר בענין בנקרת הצור)

(Voir ce qui est écrit dans le discours commençant par «Et cela sera pour vous des tsitsit», et à la fin du discours commençant par «Quand tu sortiras», à propos de «et Havaya le délivrera»; voir aussi, dans le discours commençant par «C'est pourquoi les diseurs de paraboles disent», à propos de la flamme de Yah; ainsi que ce qui est écrit dans le discours commençant par «Vous vous tenez», à propos de «Car Havaya ton D.ieu est un feu dévorant», et à la fin du discours commençant par «Car en ce jour, il fera expiation», à propos de «dans la fente du rocher».)

שהמשכה זו דבחי' אש יוד הוא ע"י לחמי ישראל מפרנסין (כי הלחם נהפך לדם בחי' חום ויסוד האש והיינו הקרבנות שנק' לחמי וע' במא"א [במאורי אור] אות למ"ד סכ"א כמה בחי' שנק' לחם ולחם משנה.

Car cette attraction vers le bas du niveau du feu du youd s'opère par « Mon pain » : « Israël assure la subsistance ». (Car le pain se transforme en sang, le niveau de la chaleur et de l'élément du feu ; ce sont là les offrandes, appelées « Mon pain ». Voir aussi dans Me'orei Or, lettre lamed, section 21, plusieurs niveaux appelés « pain » et « double pain » (le'hem michné).

ויש לפרש דבחי' אשה אש ה' נק' לחמי לאשי לבחי' אש יוד ע"ד מ"ש כי אם הלחם אשר הוא אוכל) (וישב ל"ט ו') וכן קראן לו ויאכל לחם בפי שמות ב' כי [כתב].

On peut expliquer que le niveau de icha, le feu du hé, est appelé « Mon pain » pour « Mes offrandes consumées par le feu », c'est-à-dire pour le niveau du feu du youd, selon le sens de ce qui est écrit : « à l'exception du pain qu'il mangeait » (Vayéchev 39:6); de même : « Appelez-le, afin qu'il mange du pain », dans la paracha de Chemot, 2:20.

ור"ל [ורוצה לומר] כי הוא יחוד משפיע ומקבל ע"ד ביום חתונתו זו מתן תורה כי יוד הוא בחי' משפיע כענין ביוד נברא העוה"ב [העולם הבא] וה' בחי' מקבל כענין בה' נברא העוה"ז וזהו ג"כ ענין ריח ניחוחי.

Cela signifie qu'il s'agit d'une union du donneur et du récepteur, à la manière de « “Le jour de ses noces” : c'est le don de la Torah. » Car le youd est le niveau du donneur, comme dans « c'est par le youd que le monde futur fut créé », et le hé est le niveau du récepteur, comme dans « c'est par le hé que ce monde fut créé ». C'est également là le sens de « Mon agréable parfum ».

(או י"ל [יש לומר] שלהיות את קרבני שיהי' [שיהיה] האותיות קרובים אלי זהו ע"י לחמי לאשי. כי ע"י האתעדל"ת [האתערותא דלתתא] נמשך בתורה בחי' גבוה יותר וענין ריח ניחוחי המשכת קול דממה דקה שלמעלה מבחי' אש יוד)

(On peut aussi dire que le fait que « Et mon offrande » — es korbani — signifie que les lettres soient proches de Moi se réalise par « Mon pain pour Mes offrandes consumées par le feu » ; car, par l'éveil d'en bas, un niveau supérieur est attiré dans la Torah. Quant au sens de « Mon agréable parfum », c'est l'attraction de la voix ténue et subtile, qui se situe au-dessus du niveau du feu du youd.)

ואח"כ צ"ל תשמרו שמור זו משנה שיהי' [שיהיה] נשמר בלב האדם בחי' לאשי אש יוד (שלא יהי' [יהיה] בחינת פולטת). וכ"ז [וכל זה] בחי' דבור שהוא תלמוד תורה שע"ז נאמר את קרבני ותשמרו.

Ensuite, il faut «vous observerez» (tichmerou): «"Garde": c'est la Michna», afin que le niveau de «Mes offrandes consumées par le feu», le feu du youd, soit préservé dans le cœur de l'homme (et ne se trouve pas au niveau de «celle qui rejette»). Tout cela relève du niveau de la parole, qui est l'étude de la Torah, à propos de laquelle il est dit: «Et mon offrande» et «vous observerez».

ובחי' מחשבה זו תפלה עז"נ [על זה נאמר] להקריב לי המשכת אור אין סוף שבחכמה בחי' שבת קדש במועדו יו"ט [יום טוב] ג' מועדים

Quant au niveau de la pensée, qui est la prière, il est dit à son sujet: «pour offrir à Moi»: c'est l'attraction de la Lumière infinie (Or Ein Sof) qui se trouve dans 'Hokhma (sagesse), le niveau du Chabbat Kodech (saint). «En son temps fixé» désigne Yom Tov, les trois fêtes,

שהם מקראי קדש וממשיכים בחי' קדש בתפלת ימי החול (ע"ד חולין שנעשו על טהרת הקדש).

qui sont des «convocations saintes» et attirent un niveau de sainteté dans la prière des jours de semaine (à la manière des aliments profanes préparés dans la pureté des choses saintes).

וג' דאת קרבני זהו יחוד זו"ן [זעיר אנפין ונוקבא] אכן להקריב לי במועדו זהו יחוד או"א [אבא ואימא] והוא כענין מ"ש ע"פ אלה פקודי המשכן יחוד ו"ה. משכן העדות יחוד י"ה. ונק' בחי' זו לי.

Il semble que «Et mon offrande» désigne l'union de Zeir Anpin et de Noukva, tandis que «pour offrir à Moi en son temps fixé» désigne l'union d'Abba et Imma ('Hokhma et Bina). Cela correspond à ce qui est écrit au sujet du verset «Voici les comptes du Tabernacle»: l'union du vav et du hé; «le Tabernacle du Témoignage»: l'union du youd et du hé. Et ce niveau est appelé li («à Moi»),

כי יחוד או"א [אבא ואימא] שרשו מעתיק וא"ס וע' זח"ב [זהר חלק ב'] (בשלח ס"ג ב') ע"פ ממעמקים קראתיך. ובפ' תרומה (קל"ד ב') ע"פ ויקחו לי תרומה.

car l'union d'Abba et Imma a sa racine en Atik et dans l'Infini (Ein Sof). Voir le Zohar, tome II (Bechala'h, 63b), sur le verset «Des profondeurs je T'ai appelé», et dans la paracha Terouma (134b), sur le verset «Qu'ils prennent pour Moi une offrande».

ואע"ג [ואף על גב] שהקרבן עיקרו המשכת מ"ד [מ"ד דוכרין] מז"א כמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ס"י כ"ח מ"מ הרי כתיב וישע ה' אל הבל המשכת ש"ע [ש"ע (370)] נהורין וע' בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ צו קה"ק [קדש הקדשים] תלת רישין כו'.

Et bien que l'essentiel de l'offrande soit l'attraction des mayin doukhrin (eaux masculines) depuis Zeir Anpin, comme il est écrit dans Igueret Hakodech, section 28, il est néanmoins écrit: «Et Havaya se tourna vers Hevel (vayicha)»: c'est l'attraction des lumières chïn-aïn (370). Voir également le Ramaz, au début de la paracha Tsav: «le Saint des saints, trois têtes», etc.

ועיין מענין צו את כו' תשמרו להקריב בגמרא פ"ד דתענית (כ"ו א') פ"ט דפסחים צ"ו א'.

Et voyez, au sujet de «Ordonne», etc., «vous veillerez à offrir», dans la Guemara, au chapitre 4 de Taanis (26a), [et] au chapitre 9 de Pesachim, 96a.

וברבות בראשית (ס"פ ט"ז) גבי לעבדה ולשמרה. תולדות (ס"פ ס"ה). פ' צו (ספ"ז) אמור (ס"פ כ"ז). במדבר (פרשה ז'). נשא פ"ב (רמ"ו ג').

Et dans les Rabbos: Bereishis (fin de la section 16), à propos de «pour la travailler et la garder»; Toldos (fin de la section 65); Parshas Tzav (fin de la section 7); Emor (fin de la section 27); Bamidbar (section 7); Nasso, section 12 (246c);

ס"פ בהעלותך (רס"ה א') ע"פ אספה לי. ר"פ פינחס וס"פ. שה"ש [שיר השירים] רבה (ל"א ג') ס"פ צוואר בחרוזים.

la fin de Parshas Behaalos'cha (265a), à propos du verset «Rassemble pour Moi»; le début de Parshas Pinchas, et sa fin; Shir HaShirim Rabbah (11c), à la fin du passage «Ton cou est orné de colliers de perles»;

בפתיחתא דאיכה (נ"א א') סד"ה והמה כאדם עברו ברית. שה"ש [שיר השירים] רבה (ל"ה ב') ס"פ ראשך עליך ככרמל:

dans la Pesichta d'Eichah (51a), à la fin du passage qui commence par «Mais eux, comme Adam, ont transgressé l'alliance»; Shir HaShirim Rabbah (35b), à la fin du passage «Ta tête est sur toi comme le Carmel».

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likkutei-torah/pinchas/2/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak